

תלמה אדמן

ספרים

כל דכפין

**הערב מוצע כאן שולחן ערוך בספרים שהסועדים חופשיים
לבחור מהם. ספר שלא יعنין את האחד, אולי ישמח אחר**

הרומית. המספר הוא ניקולאוס איש דמשק, יוון המליך ומבחן ילדיו. אביגור-רוותם מעולם לא בחירה בעבודה קלה, והתקסט מעיר על תחקיר מעמיק, כמו גם היצ' מדות לא פשנית לسانון ולאוצר מיללים בין התקופה. דפייה שופעים תיאורי אירוחים ודרמיות, ואלה עלולים להקשות מעט על רצף הקריאה. הקורא המתמיד ילמד כי מה שהוא הוא שווה. ניקולאוס מבקר בחוריפות את העם שישב בתקופתו בציון ובתפות. העמדות הקירזוניות, שמצווא הדר בקרוב ההמוניים, הובילו לחורבן בית שני. בהכרח נלווה לקריאה ההיסק המדכאת: אנו צועדים היום בנ庭ת הרס זהה.

"התערותות וסיפורים אחרים", קייט שופן, מאנגלית: ח. גליקום ובן ציון הרמן, אסטרולוג, 239 עמ':

קיט שופן האמריקאית (1851-1904) החלה לכ-תובי רק אחרי שגדילה שישה ילדים והתאלגה. ניסיון החיים שצברה במשפחה קריאלית בניו אורלינס חבר לכישרונו כתיבה ולעומדה מגובשת כלפי נושאים מרכזיים בחיים, ובמיוחד גשות נשים במשפחה בכחורה. הנובללה הראשונה שלה, "התערורות", המובאת בקובץ זה, הייתה לב-יכר, אך ספגה ביקורת שמרנית קשה. רצונותה החופשיים של אישה, מנינותו ותעוזתה, הביאו את החברה הברוגנית המכובדת. "מהר מאוד היא הבינה, באופן אינטנסיבי, את דע המשמעות שבחיים: הקיום לפני חז'ן, אשר מסכים עם הקאים, והחיים הפנימיים, שמתליהם ספק". התרגומיםינו מן הנוסח המקורי, לפניו שצנוראים מטעם עצם ישרו אותו לפיה סרגל מוסר צבעו.

רישמה צפופה וחסרה של ספרים נוספים משולחן החג: 1. סדרה חדשה מתוצרת תשע נשים, ZOTZ PETIT, בונגנירירה מתוגמת, פרי עטם של סופרים שונים, ביניהם מרינה צבטיבקה ויה"ג וולס. ספרונים קטנים ומתקניים. 2. הוצאה מחודשת לשני רומנים מאת היינריך בל, "הכבד האבוד של קתרינה בלום" וביליארד בתשע וחצי". (מגרמנית: חיים איזיק ובצ' לאל וכסלר, זומרה-ביתן). לקוראים שסדר הפונטים הישן אין פגם בדרכם, צפואה חוזה ספרותית שכמותה לא מזדמנת בשגרה. 3. "ז'ירז' פֿרְקַ, חיים במילימ" מאת דייוויד בלום, מאנגלית: יביב ח'ג'בי, בבל, 967 עמ'. ביזוגרפיה מפורנת ורבת עניין, של היצור הצר-פתני פרק (1936-1982), יהוד-פולני במוצאו, שהתייחס בשואה. בLOS האנגלי, מומחה לייצור האומן הרבעוני, נסע בעולם כדי לחזור את חייו וייצרתו של גיבורו. לכידת דמותו לתוך ספר אחד, עכה ככל שהיא, נדמית כמשמעותה לא אפשרית. ♦

"חנויות קינמון, בית-המרפא בסיכון שעון-החול",
ברונו שולץ, מפולנית: מירי פז, לאחרית דבר:
דוד גרשמן, הספריה החדשה עמ' 328

תרגום חדש, המוקדש לדוד גרשמן במלאת לג' שנה לכתיבת עין ערך: אהבה". שני קופצי הספרות שברונו שולץ (ילד 1892), צייר וסופר נודע בפולין של זמנו, הספיק לפרסם לפני שנרצח בגטו עיר הולדנו, דרוהוביץ', ב-1942. הספר פורש בנדיבות את תועפות הכישרונות שברת בשיאו. פתייה, 1/ אוגוסט: "בחורש يولיה אביה נושא למעינות המרפא ומשאיר אותה עם אמא ואחיה הגול ורף לימי הקיץ הלכניים מחום והמסמאים".

"מלך זהב ודם", ג'ריאלה אביגור-זרותם, כנרת זמורה-ביתן, 463 עמ':

רומן היסטורי, שענינו תקופה מכרעת בתולדות היישוב היהודי-יהודי בכנען. גיבור הספר הוא הור דוס, שהקים את בית המקדש השני בהוצאות האימפריה

פני זמן רב הוזמנו לסדר פסח אצל זוג חברים טוביים. השניהם הרכוות מוססו את החברות הטו-בה, אף אחר לא אשם. דבריהם קרים, אי אפשר להימנע ממיini צער. באוטוليل סדר התווודעתי למסורת מל晖בה. במקום לקורא בהגדה של פסח, התבක שו בני המשפחה ואורחיהם להכין קטיע קרייה משליהם. כל אחד מהמוסכין קרא בקהל מהספר הקורוב לו. נשמע עז קטיע פרוזה מתחוך רומנים, דברי שירה, פסקות מספר עיון, והיו אף מי שקרוא מהגדת פסח. איש לא השתעם, איש לא ייחל בקוץ רוח לגליטע פיש. לזכר אותו ליל סדר מורתך, מוגשת רשימה לבחירתכם, ובча ספרים שטרם השלמתי את קרייתם, מהם חידושים פחותים גם יותר. הערב האורחים מוזמנים לפסוח על הדגמים-בשר-תפוח-אדמה-קנידך ולהתמסר לקריאה בלבד עד הרperfת, שעליה אין לפסוח לעולם.

"התפנית, הולצת המודרניות", מאת סטיבן גולדנבלט, פתח דבר: אריאל הירשפולד, מאנגלית: יפתח בריל, מגנס, 374 עמ' כולל בביבליוגרפיה ומפתח:

הספר היחיד שלא איפוק כוח איפוק ביחס אליו וכבר אני מוקדמת בזילחתו. כתוב כסיפור מפתח וושופע אני קדוטות היסטוריות ותוכנות המחבר המתיחס לספר מהפכני, "על טבע הקום" מאות לודראטוס הרומי. משטרים דכאניים איבדו את הטקסט יקר הערך למשך מאות שנים, והוא שב ונמצא ביידי חוקר הומניסט אובי-סיבי, פוגץ ברצ'ז'ילני שמו, בתחילת המאה ה-15. גולדנבלט, פרופסור להיסטוריה של הספרות בהרוואר, פותח דלת ענקית למחרבי מידע ומחשוב, ומציע הת-בוננות ההיסטורית רעננה בתרבות האנושית, באמצעותו כתיבה מעודנת וסוחפת כאחת. זה הספר שיש לקרואו כשקיבונות אלפיים שבים ואוזקים את החברה המעל-רכית. מהקדמת המחבר: "זו לא הייתה תמורה חדה או בתואמת, אבל מיום ליום נעשה אפשרי לחודל מהעי-סוק במלאים ובבדים (...) ולהתמקד בענייני העולם הזה; להבין שבני אנוש עשוים מאותו חומר כמו כל דבר אחר והם חלק מהסדר הטבעי; לעורך ניסויים בעלי-לפחר שמא אנחנו מציצים לסתורתיו הכלושים של האל; להטיל ספק בבעל-סמכות ולערער על עיקרים מקורי-בלים; לחתך הקשר לחתירה להנאה ולהימנעות מכאב; לדמיין שיש עולמות אחרים מלבד העולם שלנו (...); לחוות חיים מוסרים בלי להזדקק לשוכר ועונש אחריו; להרהר בקורס רוח בדמות הנשמה". גולדנבלט מתאר את העיקשות של מי שהתמסר לחשיפת ספרות העת העתיקה, ובכך בישרו את הרנסנס התרבותי בכל התחומיים שבהם מתבטאת רוחה האדם.